

Indenrigsminister ikke vil gaa ind paa at indføre Skønnet over, hvem der maa blive Medlemmer, i hvert Fald sideordnet med de Regler, som man kan fastsætte efter Indtægt og Formue. Det ærede Medlem fra Hurup (Kierkegaard) fremdrog forleden et Eksempel paa, at en Mand var sat ud af en Sygekasse, fordi man regnede med bestemte Indtægts- og Formueforhold. Det ærede Medlem fra Otterup (N. C. Rasmussen) har i Dag fremdraget et andet Eksempel, og der er vistnok hos de ærede Medlemmer i denne Sal, der har hørt, hvad der er blevet sagt om disse to Eksempler, ingen Tvivl om, at der har været saare ringe Grund til at sætte disse Mennesker ud, og at der er gjort Uret mod dem. Jeg tror ikke, det lader sig gøre at fastsætte saadanne Summer, som er fastsatte her i Lovforslaget, og kræve, at de skal overholdes strengt, uden at komme til at øve Uret i mangfoldige Tilfælde. Jeg er vis paa, at ethvert Medlem af dette Ting ved at undersøge Forholdene med Hensyn til de Sygekasser, som findes i deres Hjemegn, vil finde Tilfælde, der er ganske analoge med de to Tilfælde, der er nævnt under denne Debat, og jeg vil meget bede om, at man ikke uden videre afviser Spørgsmaalet om at sætte Skønnet ind ved Siden af de faste Regler.

Der er et Spørgsmaal, jeg gerne vil have den højtærede Indenrigsministers Udtalelse om, og det er, hvorledes man skal stille sig overfor de Folk, som paa Grund af økonomisk forbedrede Kaar er blevet satte ud af Sygekasserne, men som i deres fremrykkede Alder er komne saa langt ned i Formue og Indtægt, at de burde kunne være Medlemmer igen. Hvorledes skal man genoptage dem? Derfor aabner Lovforslaget ingen Muligheder, og jeg henstiller til den højtærede Ministers Velvillie at søge at faa indsat et Afsnit i Loven, som kunde aabne en Mulighed for saadanne Mennesker for at blive genoptagne. Det forekommer mig, at det bør gøres saaledes, at de to Sygekassemedlemmer, som er nævnt her under Forhandlingerne, ogsaa kunde komme ind i Sygekassen igen.

Med Hensyn til Spørgsmaalet om Statstilskuddets Fordeling saaledes, at det kunde komme de mindst bemidlede til gode i noget større Udstrækning end hidtil i Forhold til de mere bemidlede, har den højtærede Minister fremsat Tanken om en Tredeling. Det er muligt, at vi ad den Vej kan naa det, som vi ønsker, det skal jeg ikke udtale mig nærmere om, men jeg er glad over, at Ministeren har peget paa

den Vej, som mulig er fremkommelig, og det kan jo være, der viser sig andre, naar vi kommer til yderligere Forhandling om Spørgsmaalet i et Udvalg.

Naar jeg har nævnt, at det vilde være uheldigt at fastsætte en bestemt Indtægtskala i Loven, nu da vi staar i Begreb med at indføre nye Ligningsregler, er det fuldt berettiget, og den højtærede Indenrigsministers Indvendinger derimod synes mig ikke at bunde tilstrækkeligt dybt. Det er rigtigt nok, som den højtærede Minister siger, at disse nye Ligningsregler skal kunne virke saaledes, at Ligningen bliver mere retfærdig end hidtil. Men hvis en hel Del Mennesker er blevet optagne i en Sygekasse paa Grundlag af de Indtægtsansættelser, som sker efter de nugældende Ligningsregler, og man i al Almindelighed ikke finder, at disse Medlemmer er for velsituerede til at være i en Sygekasse, vil der ved de skærpede Ligningsregler utvivlsomt ske dette, at en hel Del af disse Mennesker af den Grund bliver satte ud af Sygekasserne, skønt de egentlig burde være der.

Den højtærede Indenrigsminister fandt, at det var underligt, at jeg kunde ønske eller i hvert Fald billige, at dette Lovforslag ikke blev ophøjet til Lov, forinden vi har faaet en Grundlovsendring og den deraf følgende nye Rigsdag. Den højtærede Minister mente, at der deri fra min Side laa en Beskyldning mod ham for, at han havde tilrettelagt Lovforslaget under Hensyn til det nuværende Landsting. Det var imidlertid ikke min Tanke. Men jeg har set ved adskillige Lejligheder, at et Lovforslag er vedtaget idette Ting, saaledes at det gik op herfra til det høje Landsting i en saadan Form, at det efter mit Skøn burde gennemføres, som det da var, men deroppe har det faaet en Behandling, hvorved det er blevet betydeligt forringet, saaledes at det kom herved og blev vedtaget af dette Ting i den Affattelse, som Landstinget havde givet det. Jeg er noget bange for, at det samme skal ske med dette Lovforslag, og det vilde jeg meget beklage. Jeg vilde da hellere, at vi ventede et Aar eller to, saa at vi blev ved at leve under den nugældende Sygekasselov og saa fik en virkelig god Sygekasselov, som jeg tror vil kunne udgaa af den Rigsdag, der kommer efter Grundlovsendringen.

Til det ærede Medlem fra Otterup (N. C. Rasmussen) vil jeg sige, at naar han ligesom jeg ønskede Adgang til Sygekasserne for de allerede udelukkede, er jeg ganske tilfreds med hans Udtalelse. Men jeg forstaar saa ikke, at han synes at være